

מ"ת 17016/09/14 - מדינת ישראל נגד ר ס

בית משפט השלום בקריות

10 ספטמבר 2014

מ"ת 17016-09-14 מדינת ישראל נ' ס (עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
ר ס (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד בן עזרא

המשיב - הובא

ב"כ המשיב - עו"ד חטיב ממשרד עו"ד שקור

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, היזק לרכוש, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וכן העלבת עובד ציבור. בהתאם לעובדות כתב האישום המשיב מקיים מערכת יחסים זוגית עם המתלוננת מזה שבע שנים. למתלוננת שלושה ילדים ממערכת יחסים קודמת.

ביום 30.8.14 יצא המשיב מדירת בני הזוג והשליך אבן על החלון שנשבר בשל כך.

ביום 1.9.14 דרש המשיב מהמתלוננת כסף וקילל אותה. בהמשך שבר במזיד ויטרינה מזכוכית שהייתה בסלון הדירה. לאור כך פנתה המתלוננת לשכנה בשם מ בבקשה שתיתן לה כסף. בתגובה המשיב איים על השכנה במילים: "אני ארצח אותך, אני אהרוג אותך אם תכניסו אותי לבית הסוהר אני יוצא וארצח אותך ואת הילדים של המתלוננת ואת המתלוננת...." בהמשך איים על שכנה אחרת כי ידקור אותה ואת השכנה מ.

בהתאם לעובדות כתב האישום סטר המשיב למתלוננת ודחפה.

עמוד 1

כאשר הובא המשיב לתחנת המשטרה איים על אחד השוטרים בכך שאמר לו כי ייצא מהכלא ויפגע במתלוננת. כן אמר לשוטר שיפגע בו וכי משפחתו מ ש ומשפחת א תחפש אותו ועל כן ראוי שיפחד ללכת ברחוב.

בד בבד הוגשה אף בקשה זו להורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. בדיון חלק הסנגור על קיומן של ראיות לכאורה (למעט ביחס לעבירת ההיזק לרכוש) אך הסכים לקיומה של עילת מעצר ולכן הציע לחלופין חלופת המעצר. ביחס לראיות טען הסנגור כי המתלוננת מכחישה כל אלימות וכל ששמעו השכנים היה צעקות. ביחס לסטירה שטענה השכנה שראתה, טען הסנגור שמדובר באירוע קודם, שאינו נכלל בכתב האישום.

3. ב"כ המבקשת הפנה לעדויות שלושה שכנים אשר שמעו את האיומים, וכן לעדות השוטרים אשר הבחינו במתלוננת ממלטת עצמה וילדיה למטרונית כשהם מבוהלים וטען כי די בכך לקיים את הדרישה לראיות לכאורה.

4. לאחר שעיינתי בחומר החקירה סברתי שמצויות בו ראיות אשר אם תוכנה במהלך המשפט יהא בהן די על מנת להביא להרשעת המשיב. כידוע בית המשפט אינו בוחן בשלב זה את אשמו או חפותו של המשיב, אלא בוחן אם קיים פוטנציאל הרשעתי בחומר הראיות הגולמי המונח בפניו.

5. המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירות ההיזק לרכוש. אף ביחס לעבירות האיומים שהופנו לעבר השוטר לא טען הסנגור מאומה. עיינתי בדוח הפעולה של השוטר אדהם ודי בדו"ח זה לקיים את דרישת הראיות לכאורה בעניין זה. ביחס לאיומים שהפנה המשיב כלפי המתלוננת והשכנות, הרי שקימות הודעות של השכנות המתארות איומים אלה. אכן, שכנות אלו חזרו בהן מהודעה זו וביקשו שלא למסור דברים בנדון, אולם לא סברתי שיש בכך לאיין את הודעותיהן הקודמות. בכל מקרה, בית המשפט אשר ידון בתיק העיקרי יכריע בין ההודעות השונות ויקבע את הגרסה שנכון להעדיף. לעת הזו די אם אומר שאין בשינוי בגרסת השכנות על מנת להביא לקביעה שלא קיימות ראיות לכאורה בעניין זה שכן "לא כל שינוי גרסה של עד, ואפילו עד עיקרי, משמיטה מיניה וביה את הפוטנציאל ההרשעתי של חומר הראיות. ... מעשה של יום ביומו בבתי המשפט, שעד עיקרי חוזר בו בעדותו מהודעתו במשטרה, וזו מוגשת ומתקבלת בסופו של יום מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], ואין בעובדה זו, כשלעצמה, כדי להביא לכרסום בתשתית הראייתית" (בש"פ 770/10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.3.10)). בענייננו, נראה כי שינוי הגרסה מתיישב עם חוסר רצון של העדות לקחת חלק בסכסוך המשפחתי, ובכל מקרה נושא זה ידון במסגרת התיק העיקרי.

עוד אציין כי קיימת בתיק את עדותו של השכן א אשר שמע את המשיב מאיים שירצח את המתלוננת והבחין בה ובילדיה "בורחים לכיוון המטרונית" ובמשיב דולק אחריהם. כמו כן השוטרים שהגיעו למטרונית הבחינו במתלוננת מבוהלת ובחקירה נראה גם סימן כחול על ידה.

די בכל אלו, על מנת לקיים את הדרישה לקיומן של ראיות לכאורה.

6. הסנגור לא חלק על קיומה של עילת מעצר ואכן, זו קיימת לא רק בשל כך שמדובר בעילת מעצר סטטוטורית, אלא מעיון בחומר החקירה עולה תמונה של חיים בצל פחד ואלימות מצדו של המשיב. נראה כי המשיב שותף לשוכרה מידי יום ומטיל חיתתו על המתלוננת וילדיה. העבירות המיוחסות למשיב, לרבות איומים אף בפני שוטרים על כי יפגע במתלוננת ובשוטר עצמו, מלמדים על היעדר עכבות ומורא. עברו של המשיב אף הוא מכביד ומתקבלת תמונה של מסוכנות ברורה ובמדרג שאינו נמוך.

7. בענייננו נראה כי מדובר בעבירות המבוצעות מתוך התקפות זעם ונראה שהמשיב מתקשה לשלוט בעצמו ויתכן בשל שתיית אלכוהול לשוכרה. בעניין זה נקבע כי "...עבירות הנעברות תוך התפרצות זעם בלתי נשלטת, וכאלה הן, לרוב, עבירות האלימות במשפחה, מחייבות מעצר, משום שחלופת מעצר, שביצועה תלוי תמיד ברצון הנאשם עצמו, אינה אפקטיבית" (בש"פ 5273/99 פלוני נ' מדינת ישראל תק-על 99(3) 205).

8. אף אם אין מדובר בעבירות אלימות קשות, סברתי שהמסוכנות הטמונה במשיב ברורה שהרי "בעבירות של אלימות במשפחה, ובמיוחד בעבירות של בן זוג כלפי בת זוגו, עוצמת האלימות הפיזית אינה הממד הבלעדי, אף לא הממד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את 'הצבע והגוון' של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג" (בש"פ 655/10 חן דוידוב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 3.1.10)).

9. אף בהתקיים ראיות לכאורה ועילת מעצר על בית המשפט לבחון אם ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך שפגיעתה בחירות המשיב נמוכה יותר. המשיב הציע חלופת מעצר בבית חדרו ב... ובפיקוחו. שמעתי את המפקח ולא התרשמתי שמדובר באדם הנחזה כלפי משיב כסמכותי באופן שימנע ממנו להפר את התנאים. כמו כן מדובר במפקח בודד אשר יתקשה לפקח על המשיב במשך כל שעות היום. כאשר במקרה זה סברתי שככל שאשקול חלופת מעצר, עליה להיות בפיקוח אנושי ראוי ובמרחק גיאוגרפי סביר ממקום מגורי המתלוננת, אזי לא ניתן להסתפק בחלופה שהוצעה.

10. שקלתי אם יש מקום להיעזר בתסקיר שירות המבחן, אולם לא ראיתי צורך בכך בהיעדר חלופה קונקרטית שעל שירות המבחן לבחון.

11. התוצאה היא אפוא שאני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום ט"ו אלול תשע"ד, 10/09/2014 במעמד הנוכחים.

יוסי טורס , שופט

